

ZPRAVODAJ

ZÁŘÍ 2022 FARNOSTÍ

JESENÍK, ČESKÁ VES, SUPÍKOVICE,
VELKÉ KUNĚTICE, ČERNÁ VODA,
STARÁ ČERVENÁ VODA

Úvodník

Slavení prvních pátků v měsíci

NEJSVĚTĚJŠÍ SRDCE JEŽÍŠOVO - Ježíš zjevil svaté Markétě Marii Alacoque:

„Má všemohoucí láska udělí všem, kdo po devět po sobě jdoucích prvních pátků mě přijmou, milost konečného setrvání. Nezemrou ve stavu nemilosti a bez svátostí. Mé Božské Srdce jim bude v posledním okamžiku bezpečným útočištěm“.

Základy úcty k Ježíšovu Srdci pramení z Písma svatého, zvláště z evangelia sv. Jana. Ve druhé polovině 17. století byla církev pod vlivem různých myšlenkových proudů hlavně ve Francii zasažena přílišnou tvrdostí a přísností, takže věřící ztráceli důvěru i víru v Boha

a téměř se odcizili přijímání svátostí, zejména eucharistie. V té době se ve francouzském klášteře Navštívení v Paray-le-Monial zjevil Pán Ježíš sestře Markétě Marii Alacoque a řekl: „Toto je Srdce, které tak milovalo lidi, že jim dalo vše, co mělo.“ Zároveň si stěžoval na nevděk lidí, kteří na Jeho nekonečnou lásku odpovídají lhostejností, chladem, nebo dokonce neúctou. Požádal ji, aby ona nahradila to, co druzí zanedbávají, zvláště ji povzbuzoval k přijímání eucharistie, jak často jen může, zejména

na první pátky v měsíci. Také ji žádal, aby se zasadila o zavedení zvláštního svátku ke cti Jeho Srdce a to v pátek po oktávě Božího Těla.

Poselství, které se šíří z Paray-le-Monial, je tedy výzvou k lásce a přátelství s Bohem, s Kristem. Je to naléhavá výzva i v dnešní době. Na nás je, abychom toto pozvání s vírou přijali a stali se radostí a útěchou Ježíšova Srdce. Smír, to je touha milujícího a vděčného srdce odpovídat láskou na lásku.

Pán Ježíš předal sestře Markétě Marii Alacoque příslibení nabízená všem ctitelům Jeho Nejsvětějšího Srdce. Už po její smrti byla sestavena do známých 12 příslibů:

- Budu je těšit ve všech jejich útrapách a protivenstvích.
- Budu žehnat všem jejich pracím a podnikům.
- Dám jim všechny milosti potřebné jejich stavu.

- Budu jejich bezpečným útočištěm v životě, ale zvlášť v hodině smrti.
- Hříšníci naleznou v mém Srdci pramen a nekonečné moře milosrdenství.
- Duše vlažné se stanou horlivými.
- Horliví se brzy povznesou k velké dokonalosti.
- Kněží dám milost, že přivedou k pokání i nejzatvrzejší hříšníky.
- Rodinám, v nichž se bude mé Srdce uctívat, dám pokoj a mír.
- Budu žehnat domům, v nichž bude vystaven a ctěn obraz mého Srdce.
- Jména těch, kteří tuto úctu rozšiřují, budou navždy v mém Srdci.
- Těm, kteří po devět měsíců každý první pátek půjdou k svatému přijímání, dám milost, že vytrvají v kajícnosti až do konce a nezemrou ve stavu nemilosti. Mé Srdce jim bude bezpečným útočištěm.

V kostele je prázdné, dnes mše svatá není, klekám si na klekátko za mříží a vtom to přichází. Najednou vidím víru, poprvé v životě takto jako něco křehkého,

jemného, vzácného jako starou křehkou naprasknutou skleněnou baňku na vánočním stromku, kterou neseš v rukách a bojíš se, aby se nerozbila, takovou, co máš

jedinou zbylou po rodičích, kteří již nežijí, a krom té baňky po nich nemáš nic.

V tom kostele jsem nebyl ani pět minut, žádné dlouhé vyklekávání, bylo to vše tak rychlé, intenzivní a niterné, že teď píši s odstupem několika hodin a slzy mi stále stékají po tváři.

Mám potřebu se podělit o jednu věc, ke které mě maminka vedla a co mi víru dodnes uchovalo. Byly to takzvané první pátky. V rámci úcty k srdci Ježíšovu byla jedné duši svěřena jistá příslibení od Pána Ježíše. Stačí pouze jít ke zpovědi, na mši svatou a ke svatému přijímání, a to vždy v první pátek v měsíci, a to „pouze“ devětkrát po sobě. Když jednou vynecháš, můžeš začít znovu. Možná to zní jednoduše, ale mě se to povedlo přes veškerou snahu tak jednou, možná dvakrát za těch několik desítek let, co se o to snažím. Vždy se najde nějaký důvod sérii přerušit.

Je mi přes čtyřicet let a v životě jsem měl dvě příčiny, při kterých člověk obyčejně přichází o víru. Zmíním jednu. Potkal jsem

„ženskou, která by stála za hřích“. Skutečně jsem to svým kamarádům takto hloupě řekl, když jsem jim povídal o pohovoru do nového zaměstnání, kde mě ta ženská nabírala. Do nového zaměstnání jsem nastoupil a skutečně k tomu hříchu došlo, a to i přesto, že jsem krom své manželky s jinou ženou nikdy nic neměl a manželku si bral v čistotě. Vztah s touto ženou, „co stojí za hřích“, byl čarokrásný, a zdálo se, že se nic krásnějšího k tomu nedá přirovnat. Pokud to někdo někdy zažil, ví, o čem mluvím. Úplná ztráta povědomí o realitě. Žádná šance z toho vyskočit. Nic, nic a zase nic, jen ta jediná. Poslední známý člověk, kdo tak dopadl, je bývalý premiér Petr Nečas, velmi mu rozumím. Pokud se toto stane, nemáte šanci se svými silami se z toho dostat. Fakt ne. Víím, o čem mluvím. U mě nastal obrat až jednou před vánoci, kdy jsem „musel“ jít s rodinou, jak se chodívá během zpovědního dne farnosti, ke zpovědi. Co tomu knězi řeknu, ptal jsem se sebe, a stál v té řadě, která se pomalu posouvala dopředu. Můj problém byl ten, že jsem se neměl z čeho vlast-

ně zpovídat, protože jsem si byl jist, že se nedopouštím hříchu. Takto je mozek, svědomí a srdce zpracováno. Ale věděl jsem přece, že se píše, že cizoložství hřích je. No a tak jsem tomu knězi na rovinu řekl, že se přicházím vyzpovídat pouze z poslušnosti k církvi, že necítím, že bych se dopouštěl hříchu, že mám svědomí čisté, ale že vím, že církev to vidí jinak. Kněz zachoval chladnou hlavu a suše ataké na rovinu mi řekl, že jsou mi hříchy odpuštěny a že pokud to ještě zvládnou, ať se pomodlím za pokání dva desátky. To je vše, nic víc?? - říkal jsem si. Ale ty dva desátky jsem se musel modlit na několikrát. Fakt to nešlo. Pak, jak bývá někdy sled zvláštních událostí a jako když otec za ucho vytáhne zlobivé děcko z bryndy, tak i já byl vytáhnut a za nepříliš jednoduchých okolností od vztahu odstři-

nut. Dokonce mi toto přišel předem sdělit nějaký posel u postele nad ránem, abych se nelekal. V těch příslibech prvních pátků je totiž krom jiného napsáno, že kdo je absolvuje, tak jeho rodina bude mít zvláštní ochranu. Je toho mnohem více, ale i za to, že se rodina našich dětí nerozpadla, vděčím oněm prvním pátkům.

Toto je moje svědectví o milosti Boží a prvních pátcích. Všem je vřele doporučuji i jako cvičení v sebepřekonávání pro Krista a z úcty k Jeho srdci. Je skutečné dobrodružství upřednostňovat první pátek před vším, co vám Nepřítel pošle do cesty, abyste tu sérii nedokončili. Často jsou to věci, u kterých jste si jisti, že musí mít přece větší prioritu. Nejkrásnější na tom všem je, že Bůh drží své slovo i mnoho let poté, co se vám to povede, a vlastně až do smrti.

Adopce na dálku

V květnu tohoto roku jsme obdrželi od Rayana dopis v tomto znění:

Milí kamarádi,

jak se máte Vy a Vaše rodiny? Doufám, že se Vám daří. Já se teď nemám moc dobře. Trápí mě kašel a nějaká chřipka. Covid 19 to ale není. Byl jsem v nemocnici, kde mě

hned ošetřili, takže budu v pořádku.

Mám radost, že mi pomáháte se školou. Učení mi jde perfektně.

Dostal jsem i novou uniformu. Sluší mi. :-)

Radost mi také dělá moje koza, roste rychle. Krmím ji banánovými šlupkami a trávou.

Děkuji, že se o mne staráte.

Opatrujte se.

Přeji Vám požehnané Velikonoce.

Rayan

Z farností otce Jiřího Marka

V neděli 7.8.2022 se ve Velkých Kuněticích konala již tradiční pouť ke cti Panny Marie Sněžné. Do posledního místa obsazený kostel nasvědčoval tomu, že tato pouť se těší velké oblibě nejen místních, ale také přespolečných poutníků. Nechyběli ani zástupci z řad polsky mluvících účastníků. Slavnost začala krátkou pobožností u božích muk na louce vedle kostela, odkud vyšlo také procesí s milostným obrazem Panny Marie Pomocné směrem ke kostelu. Při mši svaté

v krásně nazdobeném kostele si poutníci mohli při kázání uvědomit, jak důležitá je pro člověka mariánská úcta, která člověka provází každým dnem, aniž si to možná uvědomuje. I na malém mariánském poutním místě může člověk obdržet velké Boží milosti. Po mši svaté farníci připravili malé pohoštění, při kterém mohli všichni přítomní sdílet své zážitky nejen z poutní slavnosti ale také z osobního života.

Víkendové dny 12.,13. a 14.8. se nesly ve znamení přátelských setkání. Do farnosti Černá Voda zavítali opět rodáci z Německa. Víkendový program, který byl převážně v režii obce, vyvrcholil slavnostní mší svatou v kostele Jména Panny Marie, který byl zaplněn nejen rodáky a současnými obyvateli, ale také hosty z okolních farností. Při mši svaté předali zástupci rodáků místnímu faráři votivní svíce, která má být podle jejich slov svíce smíření a přátelství.

Takto ji také farnost přijala a slíbila, že se bude při každé mši svaté modlit nejen za své potřeby ale také za potřeby jejich. Kazatel v homilii zdůraznil 3 důležitá slova v životě Panny Marie - Fiat, Stabat a Magnificat. Maria je tou, která vyjádřila svůj souhlas ke všemu, co pro ni Bůh přichystal. I my máme a můžeme být ochotnými spolupracovníky jako Maria. Sváteční den byl zakončen společným obědem, kde bylo ještě mnoho příležitostí k přátelským rozhovorům.

Farní kostel Božího Těla ve Staré Červené Vodě je opět o něco důstojnější. Jeden z místních podnikatelů v oblasti dřevovýroby pan Manfred Reinold věnoval farnosti dva křišťálové lustry, které byly zavěšeny na místo původního odcizeného osvětlení. Montáž a zprovoznění si vzali na starosti ochotní

farníci, kteří dokázali v rekordním čase lustry nejen sestavit, ale také uvést do provozu. Pravdou je, že nové osvětlení dodalo kostelu novou důstojnost. Kéž je pro všechny generace, současné i příští, krása našich chrámů připomínkou nejen štědrosti lidské, ale především Boží.

V obci Supíkovice se konala od 7.5. do 6.8.2022 veřejná sbírka na opravu a dovybavení věžních hodin a zvonového systému. V pěti pokladničkách, které byly umístěny na strategických místech

obce, nakonec bylo 46 000 Kč. Tato částka bude použita na pořízení nové řídící jednotky, která bude ovládat jak věžní hodiny, tak také vyzvánění. Dále bude z této částky financováno nové srdce

a koruna zvonu, které jsou za sou-

časného stavu nevyhovující.

Pozvánka

Římskokatolická farnost Supíkovice srdečně zve všechny ctitele sv. Hedviky na pouť ke cti svaté patronky Slezska, která se uskuteční 16.10.2022 ve farním kostele v Supíkovících. Slavná mše svatá začíná v 11:00 a po ní bude při-

praveno u kostela pro všechny poutníky bohaté občerstvení. Ve 14:00 zakončí sváteční den koncert, po jehož skončení bude možnost si zblízka prohlédnout opravený hlavní oltář a boční oltáře.

Heslo: Růženec

V červnu jsme se synem uskutečnili pouť do Milána, resp. do Pavie ke hrobu sv. Augustina. Nebudu popisovat celé putování, ale rád bych zde popsal jednu drobnou a snad inspirativní příhodu. V Miláně jsme si nemohli nechat ujít návštěvu milánského dómu. Je to třetí největší kostel na světě (druhý v Evropě) s kapacitou 40 000 lidí. V rámci turistického okruhu se dá projít téměř vše, od střechy po archeologické vykopávky pod kostelem. V samotném interiéru jsou zpřístupněny 4 z 5 lodí baziliky.

Blížila se pátá hodina odpoledne, teplota ve stínu stále ukazovala 38 °C, tak mě napadlo, že místo smažení se na ulici bychom se

mohli zúčastnit pravidelné modlitby růžence, která měla probíhat právě v pět hodin někde v bazi-lice. Jenže kde? Vstup do kostela byl možný jen pro turisty placeným vstupem přes věž, hlavním vchodem se pak vycházelo ven. Jeden hlídáný vstup však byl také u brány do boční lodi, právě do té, kudy nevedla turistická trasa. A tak jsem se šel zeptat, jestli se náhodou tudy nepřichází k modlitbě růžence. Nevím, jak ostraha rozuměla mé angličtině, už z dálky se na nás moc netvářila, ale jakmile jsem řekl slovo růženec, hned pochopili a začali otvírat bránu. Za bránou bylo další kontrolní stanoviště s detektorem kovů a hned také padaly otázky, co že tu hledáme. „Jdeme

na růženec“ hlásil jsem. Strážci zasalutovali (ve skutečnosti jen naznačili zvednutím rukou, aby nás mohli skenovat detektorem) a pokračovali jsme dál liduprázdnu boční lodí. Asi po 100 metrech (kostel je dlouhý přes 150 m) bylo odpočinkové stanoviště průvodců. Už jsem viděl, jak se zvedají, aby nás vykázali na správná místa. Řekl jsem jen „růženec?“ a ukázal směrem k presbytáři. „Sí, sí“, zněla odpověď. A tak jsme pokračovali nerušeně dál.

Čekal jsem, že modlitba růžence bude v nějaké boční kapli. Byla však přímo v presbytáři v lavicích schovaných za hlavním oltářem. Všechno v presbytáři bylo obrovské, vždyť jen na kazatelnu by se

vešlo snad 20 lidí. Proto ani tyto lavice nebyly z kostela vidět a my se mohli modlit růženec na úchvatném místě blízko svatostánku, přímo nad hrobem sv. Karla Boromejského a přímo pod relikviářem s hřebem z Kristova kříže (visel nad námi ve výšce 45 m a bývá spouštěn dolů jednou za rok pomocí důmyslného zařízení vytvořeného Leonardem da Vinci).

Přemýšlel jsem, že celá tato příhoda může symbolizovat význam modlitby růžence v našem životě. Růženec jako modlitba, která otvírá nejdny zavřené dveře a která je jakoby tajným heslem do úžasných míst, které pro nás připravil sám Bůh.

Vít Slezák

Celostátní setkání mládeže 2022

Svědectví Dominiky Tschulikové:

Na celostátním setkání mládeže v Hradci Králové, které se uskutečnilo letos v srpnu, nás bylo přes 4 tisíce mladých ve věku od 14 do 25 let. A staralo se o nás asi 600 dobrovolníků. Heslo setkání znělo:

„VSTAŇ - učiním z tebe svědka toho, co jsi viděl.“

Program jsme měli nabitý, ráno se začínalo společnou modlitbou v hlavním stanu, pak byla katecheze a mše svatá. Odpoledne nabí-

zelo různé skvělé workshopy, zajímavé přednášky, možnost setkávání, sdílení i odpočinku. Bavily nás každodenní scénky s velmi chytlavými zvoláními a vtipné ohlašování informací od mladých moderátorů.

Byl tam s námi i blahoslavený Carlo Acutis – mohli jsme pobýt u jeho ostatků.

Svědectví Sára Tschulikové:

Jedním z největších zážitků pro mne bylo moci pomáhat rozdávat jídlo, a při tom vidět jak náš o. biskup Martin David ve žluté vestičce a klobouku pomáhá též.

Večer pak byl další společný program - mě osobně se líbil večer smíření, kde mluvil o. Karel Moravec z Králík na téma svátost smíření. A pak také Godzone - chválový koncert, kde se skákalo i modlilo zároveň.

Mohla jsem asistovat i u toho, když kněží dávali účastníkům požehnání pomazáním olejem a já tak mohla zblízka vidět spoustu radostných tváří.

Z celostátního setkání mládeže si odnášíme: kromě spousty krásných

zážitků i naději, že církev je mladá, že žije.

Milí farníci, bratři a sestry,

rád bych se s Vámi podělil o prázdninové zážitky z Dolomit Jižního Tyrolska v Itálii. Jistě máme v živé paměti otce Kazimíra Bubu, který zde v Českoveské, Jesenické a Domašovské farnosti působil v letech 2016 – 2018 a nyní působí jako farář ve farnosti Kozlovice. **Právě od něj jsme dostali pozvánku či nabídku** (již podruhé) strávit týden v centru Dolomit v obci St. Martin v „Pastoračním domě Velehrad“. Z Jesenicka nás bylo celkem 6 osob, nejmladšímu (Gabriel Hanulík) bylo 9 let, nejstaršímu 64. Jeli jsme zájezdovým autobusem v celkovém počtu 54 osob. Vytvořili jsme krásné společenství s lidmi z různých farností – Třinecka, Těšínska, Frýdecko-MístECKa, HlučínSKa, Olomoucka a Jesenicka. Tak jak v současnosti prožíváme v naší Církvi synodu, uvědomili jsme si i my účastníci výpravy, **že jsme všichni na společné cestě**. Trávili jsme čas nejen procházkami po velehorách, také ferratou horskými masívy Dolomit, ale i prožíváním společných chvil při každodenní

mši svaté, růženci, společenských večerech, u kterých jsme se mohli lépe poznávat, sdílet se navzájem o věcech ze života jednotlivých farností a rodin. Kdo chtěl, mohl začít den společnými ranními chválami v kapli, která je součástí pastoračního domu Velehrad. Rovněž večerní chvály se uskutečnily v této kapli.

Možná je dobré připomenout něco z historie pastoračního domu Velehrad v St. Martin. Veliké zásluhy na pořízení a provozování pastoračního domu Velehrad má i zesnulý kardinál Josef Beran a to nejen v Římě, ale i v St. Martin. V současnosti správu pastoračního domu Velehrad vykonává otec Mgr. Martin Sekanina, který nás také duchovně doprovázel, a vyzářovala z něj veliká láska, radost a pokoj. O Pastorační dům Velehrad pečuje Arcibiskupský seminář v Olomouci. Dům slouží k duchovní obnově – rekreačním pobytům pro bohoslovce, kněze, zasvěcené osoby, farnosti, školy, rodiny a mládež.

15. srpna v místním kostele v St. Martin jsme společně prožili Slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Homilie byla zaměřená na téma „Mít víru podle vzoru Panny Marie“. Mohli jsme si vzít nosnou myšlenku či návod z kázání, na čem položila Panna Maria základ své víry:

- 1) Měla vroucí (hluboký) vztah k Bohu – Ježíši.
- 2) Naslouchala Božímu slovu
- 3) Uskutečňovala Boží slovo ve svém životě

Tato výzva „Mít víru podle vzoru Panny Marie“ nás provázela putováním po velehorách v Dolomitech po celou dobu.

Z místního hřbitova jsme se dověděli zvláštnost, proč jsou hřbitovy plošně tak malé. Není to kremací, ale je zde zvyklost pochovávat zesnulé ve stoje. V duchu jsem si řekl, že být hrobníkem v tomto kraji je náročná profese a dřina - vykopat do požadované hloubky daný hrob.

Po celou strávenou dobu jsme měli příležitost obdivovat stvořitelské dílo v nádherné přírodě Jižních

Tyrol a v úžasném společenství bratří a sester z různých míst a koutů naší Církve. Každý z nás měl jedinečnou možnost v průběhu výpravy si uvědomit, **že jsme na společné cestě**. Přál bych si, abychom si to každý den uvědomovali i v naší církevní rodině. Vždyť jsme Jeho lid a On je naším Bohem – Otcem.

V České Vsi dne 07. 09. 2022

Trvalý jáhen Josef Liberda

Kalendárium

Farnosti Jeseník a Česká Ves

18.9.	15:30	Pouť na Hamrové u Jeseníku
25.9.	10:30	Českoveské posvícení
9.10.	15:00	Požehnaní nové křížové cesty na „Křížový vrch“
23.10.	10:30	Bukovice – 120 let od posvěcení kostela
7.11.	19:00	Kaple Jeseník -Monodrama Rybáři – Jan Horák

V děkanátu a diecézi

17.9.	11:00	Pouť národů na Mariahilf
18.9.	7:45	Pouť k Povýšení sv. Kříže v Širokém Brodě
28.9.	10:00	Pouť k sv. Václavu v Lipové-lázní
1.10.	14:00	5. Charitní pouť v Javorníku
15.10.	17:00	Slavnost sv. Hedviky v katedrále Ostrava – ocenění manželů Dvořákových
16.10.	11:00	Poutní mše svatá v Supíkovcích

Pozvánky

Pouť národů na Maria Hilf 2022

Dovolujeme si vás pozvat na tradiční, letos již 27. mezinárodní pouť na Maria Hilf u Zlatých Hor. Tato pouť vznikla bezprostředně po vzkříšení tohoto slezského poutního místa z vděčnosti za citelnou pomoc rodáků ze zdejšího kraje. Zejména kněží, rodáci, kteří museli opustit Jesenícko po válce, věnovali po roce 1989 velkou

pozornost činnosti Sdružení pro obnovu Maria Hilf a podpořili celou obnovu mediálně i finančně a to sbírkami zejména v Bavorsku. Byli to P. Adolf Schrenk, rodák z Dolní Lipové, dále P. Alois Brauner, farář z Mikulovic a P. Adolf Fuchs, rodák z Ondřejovic. Letos budeme na tyto obětavé kněze zvláště vzpomínat. Celou pouť povedou dva

biskupové, náš ostravsko opavský biskup Martin David a biskup opolský Rudolf Pierskala. Oba tito biskupové byli již vícekrát hosty zdejších poutí a my, farníci z Jesenicka, jsme vždycky rádi, když je zde můžeme přivítat. Letošní pouť je samozřejmě poznačena stále pokračující válkou na Ukrajině a tak prosíme všechny poutníky, aby této bolestivé skutečnosti vě-

novali ve zvýšené míře svoje modlitby a dobré skutky, aby se dobrotivý Bůh smiloval a seslal na všechny státníky, zodpovědné za stále pokračující válku, Ducha sv., usmířitele rozbrojů a dárce pokoje. A my všichni budeme prosit naši nebeskou Matku, P. Marii, Královnu míru, aby zmařila úklady ďábelké a vyprosila celému světu mír.

Václav Dvořák

Duchovní správa poutního místa Panny Marie Pomocné
srdečně Vás zve na

Pout' Národů

hlavní celebranti: biskup ostravsko opavský mons. Martin David,
biskup opolský mons. Rudolf Pierskala

Sobota 17.9.2022

Program:
9.30 hod. – růženec
11.00 hod. – mše sv.
14.00 hod. – mariánská pobožnost

Pozvánka do sboru

Jesenický chrámový sbor Laudate Dominum si při letošní Noci kostelů připomněl sedmdesát let svého působení ve farnosti Jeseník a od počátku září už zase pilně nacvičuje nový repertoár. Ten se skládá z duchovní hudby několika staletí i zpěvů z komunity v Taizé, starodávná i novější hudba tak provází význačnější liturgické svátky v průběhu celého církevního roku v kostele Panny Marie Nanebevzaté v Jeseníku i poutní mše svaté v jiných farnostech.

Naše zpívající společenství se schází vždy **v úterý od 19.00 do 20.30** na římskokatolické faře v Jeseníku, v učebně fary přivítáme s radostí každého, kdo by chtěl přispět k Boží oslavě pomocí krásných tónů.

Výhodou je znalost not, ve sboru jsou ale platní i ti, kteří se své party naučí podle sluchu a mají trpělivost se touto cestou vydat.

Budeme se těšit na kohokoli, naše věkově pestré společenství je otevřeno všem!

Rafaela Drgáčová, vedoucí sboru
Laudate Dominum

Duchovní cvičení v Dolanech

- **Téma: Co je světu slabé, vyvolil si Bůh (adventní DC)**

24.-27.11.2022, 8.-11.12.2022

Přednášky: P. Vojtěch Koukal, sr. Lucia Kopasová, Věra Kulišťáková

Jaký postoj zaujmout ke svým slabostem? Jak rozlišit, s jakou slabostí se smířit a kde se usilovat o změnu a růst? Jak se na mou slabost dívá Bůh?

- **Téma: Polož si mě na srdce jako pečeť (DC pro ženy)**

Duchovní cvičení s biblickými tanci:

od čtvrtka večera 20.10. do neděle oběda 23.10.2022

Toužíš jako nevěsta z Písně Písní spočinout na Božím srdci?

DC jsou určeny ženám, které přijedou poprvé i těm, které již v Komunitě obnovu pro ženy absolvovaly.

Přednášky a animace biblických tanců: sr. Lucia Kopasová, Věrka Kulišťáková.

Duchovní cvičení na sv. Hostýně

- 19.-22.9. Duchovní obnova, vede Ing. Mgr. Václav Čáp; téma: *Modlitba srdce – Ježíšova modlitba*
- 30.9.-2.10. Duchovní obnova pro rodiny s dětmi, Centrum pro rodinný život Olomouc
- 3.-5.10. Duchovní cvičení pro seniory, vede P. Milan Glaser
- 27.-30.10. Duchovní obnova s P. Jiřím Pleskačem, kněz katolické církve východního obřadu
- 14.-20.11. Duchovní cvičení pro všechny, vede P. Milan Glaser SJ; téma: Vnitřní uzdravení
-

Duchovní cvičení na Velehradě

- 14.-17.9. Duchovní cvičení pro všechny, vede P. Miloslav Kabrda
- 25.-28.9. Duchovní obnova pro seniory, vede P. Jan Mach
- 14.-16.10. Duchovní cvičení pro všechny, vede P. Marián Pospěcha
- 11.-13.11. Duchovní obnova pro všechny, vede P. Pavel Hofírek
- 24.-27.11. Adventní duchovní obnova pro všechny, vede Mons. Vojtěch Šíma
- 4.-8.12. Adventní duchovní obnova pro všechny, vede P. Antonín Dąbrowski OFM
-

Z kroniky farnosti Jeseník

Rok 1938

17. dubna byl ve Frývaldově zřízen misijní kříž. Za návštěvu kříže byly

uděleny následující plnomocné odpustky:

- 1) Na výročí dne zřízení – 17. dubna každého roku.

2) Na svátek Nalezení kříže (3. května),

3) Na svátek Povýšení sv. Kříže (14. září), anebo na jeden ze sedmi dnů, které následují po vyjmenovaných dnech.

Podmínky: svaté přijímání a modlitba na úmysly Svatého otce v kostele.

Neplnomocný odpustek: po pět let, tj. pětkrát 40 dní jednou denně, když se misijní kříž se zřetelnými výrazy úcty lítostně pozdraví a pomodlí se k počtě hořce trpícího a zemřelého Pána našeho jeden Otčenáš, Zdrávas Maria a Sláva Otci.

4. května zrána bylo všechno bílé a pokryto jinovatkou. Bylo -4°C. Na 1. máje se konala velká demonstrace Sudetoněmecké strany. Napochodovalo na 2.000 lidí. Ve čtvrtek 5. května bylo město mohutně osvětleno na počest 40. narozenin vůdce Sudetoněmecké strany Konráda Henleina. Počátkem května

navštívil říšský kancléř Adolf Hitler Itálii. Co tam mohl dobrého ujednat. Časy jsou neklidné a dušné bouří. V neděli 8. května je zase opravdová zima. Dopoledne sněžilo. Na tento den připadl rovněž Den matek. Na hřbitově promluvil prof. dr. Adolf Jelinek. O křesťanské památce ani zmínka! 1. a 8. května se žádné děti nezúčastnily školních bohoslužeb. Zdržely je od toho májový svátek a výzva mladých z německého tělocvičného spolku. Ubohá mládež! V neděli 15. května a ve středu 18. května byly začleněny bukovický Křesťanský německý spolek a frývaldovský Křesťanský německý spolek do německého Turnvereinu. Předcházela dlouhá jednání o zachování hodnot křesťanských vztahů. Kdo ví, jaké to všechno bude? 21. května kolovaly městem zlé zprávy. Povolání záložníci byli svezeni auty i koni. Nikdo neví, co to má znamenat. Odevšad jsou hlášeny potyčky mezi Čechy a Němci.

Uvítáme jakékoli nápady, připomínky nebo příspěvky. Můžete je odevzdávat v sakristii nebo zaslat elektronicky na zpravodaj.jes@seznam.cz.